

Vlastníci jednotek v bytových domech č.p. 243, 244, 245, 246 a 247 na parc. č. 181/16, 181/17, 181/18, 181/19 a 181/20 a spoluvlastníci parcely č. 181/1 v katastrálním území Sedlec v hlavním městě Praze – areál Nad Vltavským údolím, Praha 6

Praha, 5. 3. 2008
Počet listů: 13

Hlavní město Praha
Magistrát hlavního města Prahy
odbor stavební
Jungmannova 35/29
111 21 Praha 1

Věc : Námitky účastníka řízení o návrhu na vydání územního rozhodnutí na umístění stavby Silniční okruh kolem Prahy, stavba 518 Ruzyně – Suchdol, sp. zn.: S-MHMP 45914/2007/OST/Št

a

Odvolání proti závaznému stanovisku Hygienické stanice hlavního města Prahy ze dne 19.11. 2007, č.j. ÚPL/1072/5592/80095/07

I.

Dne 5. 2. 2008 bylo stavebním odborem MHMP oznámeno zahájení územního řízení o umístění stavby „Silniční okruh kolem Prahy, stavba 518 Ruzyně - Suchdol“.

Níže podepsaní spolumahatelé pozemku č. 181/1 v katastrálním území Praha Sedlec a bytů v bytových domech čp. 243, 244, 245, 246 a 247 v k. ú. Praha Sedlec jsou podle par. 85 odst. 1 b) zákona č. 183/2006 Sb. účastníky územního řízení řízení, protože jejich právo k uvedeným stavbám a pozemkům může být územním řízením přímo dotčeno. Z dokumentace k územnímu řízení je totiž patrné, že navrhovaná stavba a její ochranné hlukové pásmo se přímo dotýkají jejich práv, a to zejména práva vlastnického (práva na užívání vlastnictví k účelům bydlení, odpočinku a rekreace dále pak pravděpodobným poklesem tržní ceny naší nemovitosti), práva na ochranu bydlení a životních podmínek, práva na ochranu osobnosti včetně práva na ochranu zdraví a práva na příznivé životní prostředí, jak bude podrobněji zdůvodněno u jednotlivých námitek.

II.

Účastníci řízení podávají následující námítky:

1. Stavba není v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací

Umísťovaná stavba podle dokumentace zjevně není v souladu s Územním plánem hlavního města Prahy. Vzhledem k tomu, že změna územního plánu č. Z 1000/00 nebyla vyhlášena obecně závaznou vyhláškou, není platná (viz k tomu například argumentaci Nejvyššího správního soudu, usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2007, čj. 3 Ao 1/2007-44, www.nssoud.cz).

Podle platného Územního plánu (tedy Územního plánu před změnou č. Z 1000/00) není například možné umístit část stavby na náš pozemek 181/1 (podle ÚP OV a SVO), dále na pozemek 181/11 (dle platného ÚP SVO), 173/5 (dle platného ÚP ZN), 185/6 (dle platného ÚP OP). Uvádíme přitom jen nesoulad s Územním plánem v jižní části přivaděče Rybářka, kde rozpor stavby s Územním plánem znamená přímý zásah do našich práv a to přiblížením stavby k našemu pozemku a bytům, což má za následek omezení vlastnického práva, práva na ochranu bydlení a dalších práv, jak je argumentováno dále. Stavba ovšem vykazuje zásadní nesoulad s platným Územním plánem i v dalších částech (MÚK Ruzyně, MÚK Výhledy, MÚK Rybářka). Podle §43 odst. 5 a § 90 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb. (stavební zákon) tak **podle našeho názoru namístež žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby zamítnout.**

2. Stavba není v souladu se Stanoviskem MŽP k hodnocení EIA

Stanovisko o hodnocení vlivů ke stavbě silničního okruhu kolem Prahy, stavby 518 a 519, bylo vydáno 30. dubna 2002, tedy mj. před umístěním bytových domů na našich pozemcích. Tuto změnu – tj. umístění 106 bytových jednotek – lze jistě považovat za podstatnou. Navíc byla EIA provedena podle již neplatného zákona. Přitom podle § 10 zákona 100/2001 Sb. (ve znění zákona 93/2004 Sb.) odst. 4 „Bez stanoviska nelze vydat rozhodnutí nebo opatření nutná k provedení záměru v žádném správním ani jiném řízení nebo v jiném postupu podle zvláštních právních předpisů“. Domníváme se proto, že by žadatel měl předložit Stanovisko o hodnocení vlivů podle platného zákona, tj podle zákona 100/2001 Sb. (ve znění zákona 93/2004 Sb.)

I kdyby stavební úřad připustil, že Stanovisko o hodnocení vlivů z 30. dubna 2002 stále platí, je toto stanovisko k dané trase negativní – připouští totiž realizaci trasy tak, jak je umísťována (tedy trasy ve variantě „J“) pouze v případě, že projednání konceptu územního plánu velkého územního celku Pražského regionu vyloučí možnost realizace varianty Ss, což se nestalo.

Konečně Stanovisko stanovuje podmínky, za kterých by mohla být stavba v trase J realizována.

K tomu uvádíme, že ani tyto podmínky zjevně nebyly splněny, zejména:

Část b), 3.1, podmínka 20: „Navrhnout optimální tunelovací metodu pro ražení tunelu Rybářka s případným použitím prvků, omezujících poklesy povrchu území.“ Z dokumentace k územnímu řízení je přitom patrné, že žadatel zamýšlí tunel hloubit, což je ve zřejmém rozporu s touto podmínkou.

Část b), 3.1, podmínka 37: „V místech, kde je rozhodující vliv hluku z letadel, neumožnit korekci +5 dB“ O tomto bodě podrobněji v námitce č. 3.

Část b), 3.1, podmínka 38: „Zpracovat hlukovou studii pro fázi výstavby silničního okruhu.“ Tuto hlukovou studii ovšem žadatel v dokumentaci nedoložil, viz námitka č. 9.

Podle zákona §10 100/2001 Sb. o posuzování vlivů v platném znění přitom bez stanoviska nelze územní rozhodnutí vydat, pokud jsou ve stanovisku podmínky, stavební úřad je „zahrne je do svého rozhodnutí; v opačném případě uvede důvody, pro které tak neučinil nebo učinil jen částečně.“ Je přitom zřejmé, že podmínky 20 a 37 žadatel nemůže splnit v dalších stupních projektové dokumentace a nelze je tedy zahrnout do podmínek územního rozhodnutí. Přitom jde o podmínky, jejichž nesplnění přímo zasahuje do našich práv, jak je dále argumentováno zejména v námice č. 4.

Z uvedených důvodů požadujeme, aby stavební úřad územní řízení zastavil pro absenci platného stanoviska EIA, případně vzhledem k tomu, že žadatel zjevně nesplnil podmínky stanoviska.

3. Stavba překračuje hygienické limity hluku pro chráněný venkovní prostor a pro chráněný venkovní prostor staveb

Stavba je podle Hlukové studie zdrojem nadměrného hluku. Z Hlukové studie (viz např. údaje na str. 21) vyplývá, že provozem na přivaděči Rybářka budou překračovány limity 60 dB pro chráněný venkovní prostor a chráněný venkovní prostor bytových domů v našem vlastnictví ve dne a 50 dB v noci, stanovené nařízením vlády č. 148/ 2006 Sb. Umístění navrhované stavby je tak v rozporu s ustanovením § 30 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví. Ten požaduje, aby při provozu na pozemní komunikaci bylo zajištěno dodržování hygienických limitů hluku pro vnější i vnitřní chráněný prostor staveb. Investor jako jediné protihlukové opatření navrhuje 4 m vysokou a 128 m dlouhou protihlukovou stěnu. Překračování hlukových limitů i přes toto opatření komentuje hluková studie jedinou větou, totiž že „další zvyšování stěny není efektivní ani účinné“ (viz Hluková studie, strana 22); postižení obyvatelé jsou podle této studie odkázáni na úpravy na fasádách (protihluková okna), které ovšem nemohou řešit překračování limitů v chráněném venkovním prostoru a chráněném venkovním prostoru staveb. Takovéto zdůvodnění nemůže obstát, protože investor se vůbec nezabýval variantami stavby, které by omezily hluk jinými opatřeními než protihlukovou zdí, zejména pak posunutím jižního portálu o cca 100 m směrem k jihu, případně pokračování tunelu tubusem z tvrzeného skla. Takováto úprava navrhované stavby by teprve mohla snížit hluk nahygienické limity hluku, jak požaduje zákon č. 258/2000 Sb. Podle předložené DUR zahloubený tunel Rybářka chrání před hlukem obyvatele rodinných domků podél ulice Na Rybářce, ale koncentruje negativní vlivy v okolí jižního portálu, zejména právě na našem pozemku a v našich bytech. Pokud tedy pro

danou stavbu zahloubení přivaděče Rybářka do tunelu zřejmě představuje rozumně dosažitelnou cestu, jak zajistit dodržování hlukových limitů, je proti vší logice, že stavba – vzhledem k poloze jižního portálu – přestává tyto limity splňovat právě v území s největší koncentrací obyvatel. Počet obyvatel v pěti bytových domech na pozemku 181/1 (z nichž někteří jsou ohrožováni nadměrným hlukem přímo v chráněném venkovním prostoru stavby, všichni pak hlukem v chráněném prostoru pozemku 181/1) je cca 250, což je velikost běžné menší obce. **Je zřejmé, že první úvahy o poloze portálu výrazně předcházely výstavbě na pozemku 181/1 a v dalších fázích projektu již nebyly vůbec korigovány, přestože obytná výstavba už v roce 2004 nabyla konkrétní jasné podoby** (Rozhodnutí o umístění stavby vydal odbor výstavby Městské části Praha 6 dne 18. března 2004). Portál je situován až do 0,36 km přivaděče Rybářka a z předložené dokumentace se zdá, že jedním z možných vysvětlení tohoto umístění je zjednodušení a účelová návaznost na hranici sousedního pozemku 182. Tunel je zahloubený do stávajícího svahu, který ovšem začíná již 60 m před plánovaným portálem. Posunutí začátku tunelu minimálně o tuto vzdálenost a případně jeho dalším prodloužení ve skleněné nebo podobné variantě směrem k ul. Kamýcká by jistě mohlo zmenšit hranice OHP. Navíc jsou obyvatelé již teď obtěžováni hlukem z letadel, který se má ještě zvýšit v případě výstavby nové dráhy. Kvalita bydlení a hodnota našeho majetku klesne už jen proto, že se ocitneme v blízkosti hlavní komunikace – což mimo jiné znamená, že pro nás budou platit výrazně měkčí hlukové limity než dosud. Je proto nepřijatelné, aby byly i tyto hlukové limity, které už obsahují výraznou korekci pro sousedství s hlavní komunikací, byly v souvislosti s předmětnou stavbou překračovány. Pokud jde o tuto korekci, připomínáme stanovisko MŽP o hodnocení vlivů ze dne 30.4.2002, část b), 3.1, podmínka 37, kde se požaduje neumožnění korekce +5dB tam, kde je převládající huk z leteckého provozu. Korekce +5dB je dnešní legislativou (nařízení vlády č. 148/2006 Sb.) zvýšena na +10 dB. Dokumentace k územnímu řízení se s touto podmínkou nijak nevyrovnala, přestože letecký huk už teď namítající obtěžuje a v případě plánované výstavby nové vzletové a přistávací dráhy na letišti Ruzyně bude velmi pravděpodobně hlukem převládajícím. **Ze všech výše uvedených důvodů by bylo povolení umístění stavby bez dalších protihlukových opatření v rozporu se zákonem o ochraně veřejného zdraví.**

4. Stavba pravděpodobně překračuje hygienické limity hluku pro vnitřní chráněný prostor staveb – v hlukové studii chybí posouzení těchto hodnot

Hlukové studii chybí posouzení, zda budou dodržovány hygienické limity hluku pro vnitřní chráněný prostor staveb. V dokumentaci pro územní řízení tak nebylo prokázáno, že budou tyto hlukové limity dodržovány. Naopak je pravděpodobné, že vzhledem k překračování hygienických limitů pro vnější prostory budou překračovány limity i pro tento parametr. Je třeba připomenout, že hygienický limit hluku pro vnitřní chráněný prostor staveb je 45 dB pro den a 35 dB pro noc. Žádné korekce směrem nahoru nejsou přípustné.

Dokumentaci pro územní řízení tak chybí zcela podstatná součást, proto nemůže být vydáno kladné územní rozhodnutí o umístění stavby. Je potřeba tyto podklady doplnit.

5. Zásah do subjektivních práv účastníků řízení (vlastníků nemovitostí)

Nadměrným hlukem je ohrožován výkon následujících práv dotčených vlastníků nemovitostí:

- a) sousedního práva vlastnického k předmětným nemovitostem, resp. jeho složek – práv, která s užíváním těchto nemovitostí souvisejí a která jsou zaručena řadou právních předpisů, včetně předpisů ústavní právní síly,
- b) práva na ochranu bydlení a životních podmínek,
- c) práva na ochranu osobnosti podle § 11 občanského zákoníku včetně práva na ochranu zdraví podle čl. 31 Listiny základních práv a svobod a
- d) práva na příznivé životní prostředí podle čl. 35 Listiny základních práv a svobod.

Ad a) Protiprávní hlukovou zátěží způsobenou umístěním dané stavby dojde podle našeho názoru k vážnému ohrožování práva vlastnického, příp. práva spoluvlastnického. Ze složek práva vlastnického zůstávají vlivem hlukových imisí relativně nedotčeny pouze právo předmět vlastnictví držet a případně jej zničit. Právo jej užívat k účelům bydlení, pro něž je stavebně-technicky i právně určen, je narušováno absencí klidu a pohody, jež jsou k bydlení vyžadovány, praktickou nemožností větrání atd., a to takovou měrou, která se dokonce příčí právním předpisům. Právo požívat užitky předmětu vlastnictví a právo s ním disponovat je ohrožováno v tom směru, že tržní cena nájmu i případného prodeje je v důsledku shora popsaných skutečností velmi významně redukována a v žádném případě nekoresponduje s běžnými cenami obdobných domů a bytů v jiných místech.

Ad b) Účastníci řízení užívají nemovitosti, na které dolehnou nadměrné imise hluku z předmětné stavby, k bydlení. Protiprávní hlukovou zátěží dojde k vážnému ohrožování jejich práva na bydlení včetně práva na neustálé zlepšování životních podmínek, práva na respektování soukromého a rodinného života a obydlí. Tato práva vyplývají především z článku 11 odst. 1 Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech (vyhlášen v ČR jako platná a účinná součást právního řádu pod č. 120/1976 Sb.), z článku 8 odst. 1 evropské Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dtto pod č. 209/1992 Sb.), článku 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (č. 2/1993 Sb.) a podpůrně též z ustanovení Evropské sociální charty (dtto pod č. 14/2000 Sb. m. s.) a deklarace práv dítěte (usnesení Valného shromáždění OSN č. DE01/59). Nadlimitními imisemi pronikajícími i do vnitřního prostoru staveb dochází v jistém smyslu i k ohrožování práva na nedotknutelnost obydlí podle čl. 12 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

Stojí za zmínku, že právě ve zhoršených podmínkách životního prostředí v nejbližším okolí obydlí fyzické osoby spatřuje Evropský soud pro lidská práva porušení soukromého a rodinného života zaručeného čl. 8 evropské Úmluvy (viz mj. rozsudek *Guerrová a další vs. Itálie*, přehled rozsudků ESLP, sešit 1/1998, č.4).

Ad c) Účastníci řízení v nemovitostech dotčených imisemi hluku z předmětných komunikací bydlí a tráví v nich většinu svého času. Budou tak permanentně vystaveni nepříznivému působení hluku na zdraví. Tím dochází též k vážnému ohrožování jejich práva na ochranu osobnosti, jehož součástí je i právo na ochranu zdraví. Podle § 11 občanského zákoníku má fyzická osoba má právo na ochranu své osobnosti, zejména života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti, jakož i soukromí, svého jména a projevů osobní povahy. Podle článku 31 Listiny základních práv a svobod má každý právo na ochranu zdraví. Obdobně podle článku 12 Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech má každý právo na dosažení nejvýše dosažitelné úrovně fyzického a duševního zdraví. Podle § 13 odst. 1 občanského zákoníku má právo domáhat se, aby bylo upuštěno od neoprávněných zásahů do práva na ochranu její osobnosti, aby byly odstraněny následky těchto zásahů a aby jí bylo dáno přiměřené zadostiučinění.

Nejvyšší přípustné hygienické limity hlukové zátěže jsou v právním řádu stanoveny proto, aby byla definována hranice, do níž lze ještě považovat obtěžování hlukem za relativně zdraví neškodné (nepochybně se zohledněním skutečnosti, že určité míře hluku se v moderní společnosti nelze zcela vyhnout). Tomu odpovídá i definice hluku uvedená v § 30 odst. 2 zákona o ochraně veřejného zdraví, kde je explicitně řečeno, že hlukem je „zvuk, který může být škodlivý pro zdraví a jehož hygienický limit stanoví prováděcí právní předpis.“

Rovněž množství odborných studií prokazuje, že hluk představuje v současnosti jeden z nejvýznamnějších zdrojů obtěžování lidského života, a v mnoha případech i bezprostřední riziko pro lidské zdraví.¹ Primárně jde samozřejmě o přímé poškození sluchových orgánů, prokázány jsou však i nezanedbatelné sekundární dopady např. na kardiovaskulární a imunitní systém a celkové duševní i tělesné zdraví v důsledku rušení, nedostatku spánku apod. Tzv. nesespecifické (mimosluchové) účinky hluku ovlivňují celou řadu dalších aspektů lidského života, mj. emocionální rovnováhu, stres, pracovní aktivitu, resp. únavu, kvalitu odpočinku, jednání v sociálních vztazích, průběh nemocí, jejichž primární příčina s hlukovou zátěží nesouvisí atd.² Převládajícím zdrojem hlukové zátěže je přitom jednoznačně automobilová doprava, a to přibližně ze 60 %.³ Pokud jde o podrobný rozbor vážného ohrožování výkonu našich práv na ochranu osobnosti, resp. práva na

1 Tuto skutečnost konstatuje mj. tzv. „Zelená kniha“ o budoucí politice v ochraně proti hluku Evropské komise z roku 1996 (viz <http://europa.eu.int/comm/environment/noise/greenpap.htm>).

2 Vlivy hluku na jednotlivce jsou poměrně výrazně individuální. U každého člověka existuje určitý stupeň senzitivity, respektive tolerance k rušivému účinku hluku. V normální populaci se vyskytuje 10-20 % vysoce senzitivních osob, stejně jako osob velmi tolerantních. U zbylých 60-80 % populace však víceméně platí závislost míry obtěžování na velikosti hlukové zátěže. „Rušivost“ je tedy do určité míry objektivně prokazatelný a uznávaný vliv hluku. Srov. Liberko, M.: *Hluk v prostředí. Problematika a řešení*, Praha, Ministerstvo životního prostředí, 2004, str. 7.

3 Dle údajů společnosti EKOLA group, s.r.o. uveřejněných v článku *Hluk problém moderní společnosti* dne 16. 4. 2003 na http://www.enviweb.cz/?secpart=hluk_archiv_ecafid_cz.

ochranu zdraví, odkazujeme na údaje Státního zdravotního ústavu Praha (SZÚ) ze Systému monitorování zdravotního stavu obyvatelstva České republiky ve vztahu k životnímu prostředí - souhrnnou zprávu SZÚ za rok 2002 a 2003.

Ad d) Podle našeho názoru dojde též k vážnému ohrožování práva na příznivé životní prostředí podle čl. 35 Listiny základních práv a svobod. Jak konstatoval Ústavní soud ve svém nálezu sp. zn. III. ÚS 70/97, skutečnost, že životní prostředí je veřejným statkem (hodnotou) ve smyslu preambule Ústavy a Listiny a čl. 7 Ústavy, nevyklučuje existenci subjektivního práva na příznivé životní prostředí (čl. 35 odst. 1 Listiny), jakož i práva v zákonem stanoveném rozsahu se jej domáhat (čl. 41 Listiny). Existence subjektivního práva osob na příznivé životní prostředí je výslovně zmiňována i v preambuli zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí.

Podle § 8 odst. 2 zákona o životním prostředí se rozumí „poškozením životního prostředí“ zhoršení jeho stavu znečištěním nebo jinou lidskou činností nad míru stanovenou zvláštními předpisy. Pokud v dané situaci imise hluku do životního prostředí namítajících skutečně přesahují míru stanovenou zvláštními předpisy, dochází bezpochyby k poškození jejich životního prostředí. Hluk (resp. emise a imise hluku a vibrací) je nutno systémově chápat jako složku životního prostředí ve smyslu § 2 a § 3 zákona o životním prostředí [obdobně § 2 písm. a) bod 3 zákona č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, stanoví, že emitovaný hluk je jedním z faktorů stavu složek životního prostředí].

Stavba tedy výrazně zasahuje do práv účastníků řízení a její provozování, spojené s překračováním hlukových limitů, by se mohlo stát předmětem občanskoprávních sporů. Je zřejmé, že by umístěním a realizací záměru mohly být ohroženy zájmy chráněné výše citovanými právními předpisy. **Stavební úřad by proto měl podle § 92 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb. (stavební zákon) žádost o vydání územního rozhodnutí zamítnout.**

6. Znečištění ovzduší z výfukových plynů spalovacích motorů

Exhalační studie, která je součástí DUR, počítá koncentrace znečišťujících látek pouze na úrovni terénu (strana 9 exhalační studie). Tím ovšem nelze vyloučit překračování zákonem stanovených imisních limitů v bytech v našich bytových domech, které mají pět nadzemních podlaží. Navíc je zřejmé, že veškeré výpočty exhalační studie, které se týkají okolí našich bytů, vycházejí z jiné polohy výdechového komínu tunelu Rybářka, než je uvedeno v koordinační studii a v dalších dokumentech. Zatímco podle koordinační studie je zřejmé, že investor hodlá výdechový komín umístit v úrovni jižního portálu tunelu Rybářka, exhalační studie počítala s výdechovým tunelem cca 300 m severovýchodním směrem od navrhovaného jižního portálu (bod označený K2 v obrazové části Exhalační studie). Z tohoto důvodu nevychází exhalační studie z přesné podoby navrhované stavby a nemůže prokázat, že nebudou překračovány zákonem stanovené limity. Z tohoto důvodu musí podle našeho názoru investor předložit novou studii, která bude jednak uvažovat koncentrace znečišťujících látek ve výšce nadzemních podlaží našich

bytových domů (poslední ve výšce až 284 m; tj.stejná úroveň výšky výdechového objektu 283,75m!) a také uvažovat s reálnou polohou komínu tunelu Rybářka.

Výše uvedené teze (ad 3) o zásazích do subjektivních práv platí přiměřeně i pro imise prachových částic a dalších znečišťujících látek do ovzduší v důsledku provozu na umístěvané stavbě.

7. Porušení článků 4 a 25 vyhlášky č. 26/1999 Sb.hl.m. Prahy, o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze.

K prokázanému nepřijatelnému ohrožování hlukem, možnému ohrožování emisemi škodlivých látek přistupuje i zřejmé narušení pohody bydlení a to jak umístěním portálu a tedy i otevřené komunikace v těsné blízkosti bytových domů, tak umístěním výdechového komína pouhých 40 m od bytových domů. Domníváme se, že stavba tak, jak zatím navrhována, odporuje požadavkům na zachování pohody bydlení a zdravého životního prostředí. Podle čl 4.. vyhlášky č. 26/1999 Sb. hl. m. Prahy o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze umístěním stavby a jejím následným provozem nesmí být nad přípustnou míru obtěžováno okolí, zejména v obytném prostředí. Opět odkazujeme na to, že stavba tak, jak je projektována, nejvíce narušuje pohodu bydlení a životní prostředí právě v místě s největší koncentrací obyvatel. Pro případná další protihluková opatření je třeba připomenout článek 25 odst. 3 uvedené vyhlášky. Cit.: „Při zajišťování ochrany staveb proti vnějšímu hluku, zejména od dopravy, se musí přednostně uplatňovat opatření urbanistická před opatřeními chránícími jednotlivé stavby“.

Z výše uvedených důvodů není podle nás možné stavbu umístit, aniž by investor neprovedl úpravy spočívající v posunutí portálu jižním směrem a tedy prodloužení tunelu.

8. Soulad s urbanistickým a architektonickým charakterem prostředí - dokumentace nevyhovuje vyhlášce č. 503/2006 Sb.

Otázku, zda umístění stavby odpovídá urbanistickému a architektonickému charakteru prostředí, nelze vůbec rozhodnout, protože DUR (podle vyjádření úřední osoby ing. Štětiny, pracovníka stavebního odboru MHMP) neobsahuje pohledy na jižní portál přivaděče Rybářka, ani návrhy stavby jižního portálu přivaděče Rybářka a souvisejících staveb, zejména opěrných zdí apod. Z toho vyplývá, že DUR neodpovídá vyhlášce č. 503/2006 Sb. (příloha č. 4, D. d) a f)). **Z tohoto důvodu nelze podle našeho názoru stavbu umístit, dokud investor nedoplní dokumentaci tak, aby odpovídala citované vyhlášce a umožnila tak posoudit, zda stavba odpovídá urbanistickému a architektonickému prostředí Suchdola.**

